

“நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்” என்று கூறிய இயேசு எங்களுடைய வாழ்வை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க அவருடைய வாயினாலே வெளியிடப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கூடாக வழிநடத்தியுள்ளார். அவ்வார்த்தைகள் திருவிவிலியமாகிய பரிசுத்த புத்தகத்தினுள் அடங்கியுள்ளது. இந்தப் பாடத்தினூடாக நாங்கள் இதை அறிந்துகொள்வோம்.

லூக்கா 11:1-13, 18:1-8, 8:16-18, 14:7-11, 21:1-4, 17:5-19, 12:22-32, 14:34-35

திருவிவிலியத்தின் உள்ளடக்கம்

இறை வார்த்தை எமது வாழ்வின் பயணத்திற்கு ஒளியாக உள்ளது. அவ்வாறே எமது வாழ்வினூடாக பிறருக்கும் அந்த ஒளி பிரகாசிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கூடாக இறை வெளிப்பாடும் இறையரசின் மனப்பாங்குகளும் எமக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. திருவிவிலியத்தை தினந்தோறும் வாசிப்பதால் இறையரசின் பிரஜைகளாக, கிறிஸ்துவுக்காக மேன்மையான பணியைச் செய்வதற்கு எமக்கு ஊட்டம் கிடைக்கின்றது.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு வழி காட்டும் சில திருவிவிலியப் பகுதிகளை ஆராய்வோம்.

லூக்கா 11: 1-13

இறை வேண்டல் (மன்றாடல்) கிறிஸ்தவ உறவைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு கிறிஸ்தவர்களுக்கு உள்ள பிரபலமான ஆயுதமாகும். இயேசுவினுடைய இவ்வுலக வாழ்வின்போது இறைவேண்டலின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி எமக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவர் தமது பணியை ஆரம்பிக்குமுன் பாலைநிலத்தில் 40 நாட்கள் உபவாசமாக இருந்து ஜெபித்து தனது பணிக்காக ஆயத்தமாகினார்.

தமது சீடர்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் முன் முழுஇரவு இறைவேண்டலில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்று திருவிவிலியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே பல அற்புதங்களைச் செய்யுமுன் அவர் இறைவேண்டலில் ஈடுபட்டார். 5000, பேரைப் போசிக்கும் சம்பவம், சிலுவையிலே அறையப்படும் முன், கெத்சமனே தோட்டத்தில்

ஜெபத்தின் மூலமாக கடவுளின் விருப்பத்தைத் தெரிந்து கொண்டார். அவ்வேளையிலே இயேசு தமது சீடர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி சோதனைக் குட்படாதபடி விழித்திருந்து இறைவனிடம் வேண்டும்படி கூறினார்.

ஜெபத்துக்கூடாக கடவுளுக்கும் எமக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட உறவு வளர்ச்சியடைகின்றது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இயேசுவிடம் தமது சீடர்கள் ஜெபம் செய்வதற்கு கற்றுத்தாரும் என்றபோது, அவர் பரமண்டல ஜெபத்தைக் கற்பித்தார். குடும்ப ஜெபமாக அழைக்கப்படுகின்ற இந்த ஜெபத்தில் முக்கியமான கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

- எங்களுடைய பிதாவாகிய கடவுளுக்கு கனமும் துதியும்
- இறையரசை இவ்வுலகில் நிலைநிறுத்துவது - “உமது பெயர் தூயதெனப் போற்றப் பெறுக”
- இறைவிருப்பத்திற்கு முழு உலகையும் அடிபணித்தல்
- அன்றன்றைய தேவைகளை மாத்திரம் கேட்டல் - “எங்கள் அன்றாட உணவை நாஸ்தோறும் எங்களுக்குத் தாரும்”
- பாவமன்னிப்பின் அவசியம் வரையறையுடன் தரப்பட்டுள்ளது எங்களுக்கு எதிராக குற்றம் செய்வோர் அனைவரையும் நாங்கள் மன்னிப்பதால் எங்கள் பாவங்களையும் மன்னியும்
- சோதனை வேளைகளிலும் தீங்கு வரும்போதும் பாதுகாப்பு வேண்டும் “எங்களைச் சோதனைக்கு உட்படுத்தாது தீயோனிடமிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும்”

மேலும் இயேசு ஜெபத்தின் மூலம் வேண்டுதலின் முக்கித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டினார். “கேளுங்கள் உங்களுக்கு கொடுக்கப்படும்”. எங்களுடைய உலகப் பிரகாரமான தேவைகள் மாத்திரமல்ல பரிசுத்த ஆவியானவருக்குள்ளே முழுமை அடைவதற்கு பெலத்தை வேண்டி ஜெபத்தின் மூலம் வேண்டுதல் செய்வதற்கு வழிகாட்டினார்.

“பரம பிதாவானவர் தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்கின்றவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பது அதிக நிட்சயமல்லவா” (லூக் 11:13)

துக்கத்திலும், துன்பத்திலும், குறைவிலும், வேதனைகள் மத்தியிலும் ஜெபத்தில் தரித்திருப்பதன் மூலம் ஆறுதலை எதிர்பார்க்க முடியும்.

வாழ்வை ஒளிமயமாக்கிக் கொண்டு எமது சமூதாயத்திற்கும் ஒளியை வழங்குதல் (லூக் 8:16-18)

நாங்கள் கடவுளுடைய ஒளிக்கு சாட்சிபகரும் பிள்ளைகளாவோம். அவரிடத்திலிருந்து எமது வாழ்விற்கு கிடைக்கும் ஒளிமூலம் நன்மையும், பரிசுத் தமும் உண்மைக் கூடாக எமது வாழ்வை பரிபூரணப்படுத்தி கொள்வது மிக

முக்கியமானதாகும். அந்த நல்ல குணாதிசியங்களை சமூகத்தில் நிலைநாட்ட முயற்சி செய்யவேண்டும். பழைய யூதர் வீடுகளிலே ஓர் விளக்கை கொளுத்தி விளக்குத்தண்டின் மேல் வைப்பார்கள். இதன் மூலம் முழு வீடுமே ஒளியைப் பெறும். இதனை இயேசு அடையாளமாக எடுத்து எங்களுடைய வாழ்வில் நாம் ஒளி கொடுக்கும் விளக்கு என்று கூறினார். அந்த ஒளியில் இருந்து ஒன்றையும் மறைக்க முடியாது. தேவ வசனத்தினூடாக கிடைக்கின்ற வழிநடத்துதலின் ஒளி எமது வாழ்வைச் சுத்தப்படுத்தும். பாவம், தீமையான செயல்களிலிருந்தும் விடுபட அது உதவியாக இருக்கும். பரிசுத் தமான, நன்மையான வாழ்வை வாழ்வதற்கு கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர்களைச் சுற்றியிருக்கின்ற சமுதாயத்திற்கு நற்குணங்களை பரப்புவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. நாங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் ஒளியைச் சமுதாயத்திலே பரப்புவது இயேசு எம்மிடம் எதிர்ப்பார்க்கும் ஒன்றாகும்.

தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக கவலைப்படுவது பிரயோசனமற்றது. லூக்கா 12:22-32

அன்றன்று வாழ்விலே பல தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக நாங்கள் கவலைப்படுவது தொடர்ச்சியாக இடம் பெறுவது அல்லவா? இயேசு தமது சீடருக்கு கூறிய எச்சரிக்கைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். திருவிவிலியத்தில் அந்த பகுதிகளை வாசியுங்கள். உணவு, உடை போன்றவற்றுக்காக கவலைப்படுவதிலிருந்து விலகி யிருக்க வேண்டுமென்று இயேசு கூறியுள்ளார். இறைவன் எல்லாவற்றையும் எங்களுக்கு கொடுப்பார் என்று உறுதி அளித்துள்ளார். அவர் காட்டு செடிகளையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் அடையாளப்படுத்தி அவற்றைப்பற்றி கரிசனையுள்ள ஆண்டவர் மனுஷராகிய எங்களை அதை விட மேலாக கரிசனைக் கொள்வார் எனக் கூறுகின்றார். “எதை உண்பது என்றோ, உடலுக்கு எதை உடுத்துவது என்றோ கவலை கொள்ளாதீர்கள்”.

இவை உங்களுக்கு தேவையென்பது இறைவனுக்குத் தெரியும். முதலாவதாக அவருடைய ஆட்சியைத் தேடுங்கள் அப்போது இவை உங்களுக்கு சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும் என்று இயேசு கூறினார். இவை எவ்வளவு ஆறுதலான வார்த்தைகளாகும். நிறையக் காரியங்களைப் பற்றி கவலைப்படும் எமக்கு மிகவும் ஆறுதலான செய்தியாகும்.

பிறரை உபசரித்தல் லூக்கா 14:7-17

யூத சமுதாயத்தை போன்று இலங்கையரும் பிறரை உபசரிக்கின்ற மக்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. உபசரிக்கும் போதும் உபசரிக்கப்படும் போதும் நாம் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டுமென்று இயேசு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஓர் விருந்திற்கு அழைக்கப்படும்போது நாங்கள் முதன்மையான இடத்தில் அமரக் கூடாது என்று இயேசு கூறியுள்ளார். அதை ஓர் அறிவுரை மூலமாகத் தெளிவுபடுத்தினார்.

அழைக்கப்படும்போது தாழ்மை உடையோராக, கடைசி இடத்தில் போய் அமருங்கள். அழைத்தவர் உங்களை நண்பனே! முதல் இடத்திற்கு வாருங்கள் என்று கூறினால் அது உங்களைக் கணப்படுத்தும். தங்களை அளவுக்கதிகமாக நினைப்பதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டுமென்று விளக்கினார். தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்பவன் உயர்த்தப்படுவான் என்று கூறினார். தாழ்மையுடன் செயல்படுவது ஓர் விசேட குணவியல்பு.

அவ்வாறே நாங்கள் அடுத்தவர்களை உபசரிக்கும்போது, யாரை அழைப்போம் என்பதை சிந்திப்போம். பணக்கார அயலவர்களையும் உறவினர்களையும் அழைக்கின்றபோது நாங்களும் அவர்களால் உபசரிக்கப்பட இடமுண்டு மீண்டும் எம்மை உபசரிக்க முடியாத ஏழைகளை விருந்திற்கு அழைக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை இயேசு இங்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு கருணையுடன் செயற்பட்டால் எமக்கு மாறுத்தரம் கிடைப்பதாக இயேசு கூறியுள்ளார். பலவிதமான விருந்துப் சாரம் செய்யும்போது இதை தியானியுங்கள். கொடுத்ததற்கு நிகராக மீண்டும் பெற்றக்கொள்ளும் ஆசை பணிசெய்வது இறையரசின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

நிலத்தின் உப்பு லூக்கா 14:34-35

உப்பு எமது உணவிற்கு சுவையைத் தருகின்றது. இயேசு உப்பை உருவகப்படுத்தி கிறிஸ்தவ வாழ்வின் உள்ளார்ந்த எண்ணங்கள் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். நாங்கள் வாழும் சமுதாயத்திலே அடுத்தவர்களின் வாழ்வைச் சுவையூட்ட அவர்களின் வாழ்வை நன்மையாக்க, நாங்கள் பரிசுத்த ஆவியால் பூரணமாக்கப்பட்டு தேவ வசனத்தைச் சரியாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று இயேசு கூறுகின்றார். உப்பு சாரமற்று போனால் அது குப்பையிலே வீசப்படும். இதனால் எதைக் கூற விளைகின்றார். கிறிஸ்தவ வாழ்வு ருசி அற்றுப்போனால் இறையரசின் பிரஜாவுரிமை பலனற்றதாகும்.

நம்பிக்கை லூக்கா 17:5-10

இயேசுவின் போதனைகளில் இன்னும் ஒரு முக்கியமான குணாதிசயம் விசுவாசம் அல்லது நம்பிக்கை ஆகும். சீடர்கள் இயேசுவினிடத்தில் கேட்டுக் கொண்ட இன்னோர் விடயமென்னவென்றால் தமது விசுவாசத்தைக் கூட்டிக் கொள்வது எவ்வாறு என்பதாகும். அதற்கு அவர் தெரிந்துகொண்ட சுருக்கமான உருவகம் கடுகு விதையாகும். கடுகு விதையைப் போன்ற அளவு விசுவாசம் இருந்தால் பெரிய காரியங்களைச் செய்யலாம் எனக் கூறினார். கடுகுவிதைபோல விசுவாசம் என்று இயேசு கூறியது சிறிய விசுவாசம் இருந்தால் பெரிய காரியத்தைச் செய்ய முடியும் என்பதாகும்.

இறையரசின் ஓர் காரியத்தை எம்மால் செய்யக்கூடுமானால் அந்தப் பணியைக் கீழ்படிவுடன் செய்வது எமது பணியாகும். அதற்காக எந்தவிதமான புகழையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்பதை இயேசு எடுத்துக் காட்டினார். லூக்கா 17:7-8 வசனங்களை வாசியுங்கள். தாழ்மையுடன் எங்களது பொறுப்பை இறை அர்ப்பணிப்புடன் எந்தவித நன்மையையும் எதிர்பார்க்காது செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றது.

நன்றியறிதல் லூக்கா 17:11-18

பத்து தொழுநோயாளர்களை குணப்படுத்திய அற்புதத்தின் மூலம் நன்றி கூறுவதன் முக்கியத்துவம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. 10 பேரும் குணமடைவதற்காக இயேசுவிடம் வந்து அவருடைய கருணையை வேண்டிக் கொண்டார்கள். குணமடைந்த பின் ஒருவர் மாத்திரமே வந்து நன்றி கூறினார். யூதன் அல்லாத அவன் (சமாரியன்) பெற்றுக் கொண்ட சுகத்திற்காக கூக்குரலிட்டு கடவுளைக் போற்றிப் புகழ்ந்து இயேசுவுக்கு நன்றி கூறினான். ஆனால் ஏனைய 9 பேரும் அவர்கள் சுகமடைந்தபின் நன்றி செலுத்த மறந்து விட்டார்கள், இயேசு அவனிடம் கேள்வி கேட்ட விதத்தில் நன்றி செலுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டினார். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்களும் தினந்தோறும் மன்றாடலில் எமது தேவைகளை கடவுள் முன் வைக்கின்றோம். உதாரணமாக சுகத்திற்காக, ஆறுதலுக்காக, படிப்புக்காக சோதனைகளை மேற்கொள்வதற்காக கடவுளின் விருப்பிற்கு ஏற்ப கிடைக்கும் பதிலுக்கு நன்றி கூறுவது எமது பொறுப்பாகும். அப்படிச் செய்யாமல் சுகத்தைப் பெற்ற 9 பேரைப் போன்று நன்றி மறந்தவர்களாக காணப்படுகின்றோமா? தினந்தோறும் எமக்கு நன்மை செய்யும் கடவுளுக்கு நன்றியையும் துதியையும் கூறுவதற்கு நாம் இந்த சம்பவத்தின் மூலம் உந்தப்படுகின்றோம்.

காணிக்கையின் முக்கியத்துவம் லூக்கா 21:1-4

யூத சமுதாயத்திலே சமய சட்டதிட்டத்தின்படி வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கை கடவுளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதில் அவர்கள் திருப்தி அடைந்தார்கள். ஆனால் இயேசு இந்த சிந்தனையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு ஆலயத்திலே காணிக்கை போட்ட ஏழைப் பெண்ணின் செயற்பாட்டை தெரிவு செய்தார். அவளின் கொடையை இயேசு பாராட்டினார். மற்றவர்கள் தமது ஆதாயத்திலிருந்து கொடுத்தாலும் ஏழை விதவை தனக்கு உள்ள முழுவதையும் திருப்தியான உள்ளத்துடனே காணிக்கையாக கொடுத்தாள். கிறிஸ்தவர்களாகிய எமக்கு இது பெரிய முன்மாதிரியும் சவாலுமாக உள்ளது. எங்களுக்குரிய எல்லாம் அப்படியானால் காலம், பணம், தாலந்து போன்றவற்றை ஒப்புவிப்பது எமது பொறுப்பாகும். அவை அனைத்தும் கடவுளுடைய கொடைகள் ஆகும். பணத்தை கொடையாகச் செலுத்திவிட்டு திருப்தியடைய முடியாது. தியாகமாகக் கொடுக்கும் கொடைகள் கடவுள் முன்னிலையிலே அங்கீகரிக்கப்படும்.

செயற்பாடு

1) அ. கெத்சமனே தோட்டத்தில் இயேசு செய்த ஜெபத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் சீடர்களுக்கு அந்த வேளையில் கொடுத்த உபதேசத்தையும் எடுத்துக்காட்டுக.

ஆ. கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் ஜெபத்தை முக்கிய ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திய மூன்று சந்தர்ப்பங்களைக் சுருக்கமாக முன்வைக்கவும்.

2) அ. நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சந்தர்ப்பங்கள் எவை? அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்திலே நீங்கள் எப்படிப்பட்டவர்களை அழைத்தீர்கள்?

ஆ. இயேசுவின் போதனையின் மூலம் மனப்பாங்கில் மாற்றம் ஏற்படுத்த உங்கள் சமூதாயத்திலே எப்படிப்பட்டவர்களை உபசரிக்க நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?